

Denna åtgärd väckte m. hos många. Se med *m.* Förklara *m.* öfver en dom, förklara, att man vill söka ändring deri.

MISSOST, se *Mesost*.

MISSPELNING, f. 2. Fel i spelning, då man af misstag spelar något annat, än det som borde spelas.

MISSPICKEL, m' sspí'ck'l, m. sing. (mineral.) Hyt arsenikkis.

MISSPRYDA, v. a. 2. Illa pryda, misskläda.

— *Missprydande*, n. 4.

MISSRIKTNING, f. 2. Felaktig riktning.

MISSRÄKNA SIG, v. r. 1. 1) Räkna orätt, räkna fel. *Han har m-t sig på två riksdaler och åtta skilling. M. sig på dag och datum.* — 2) (fig.) Misstaga sig. *M. sig i sina planer. Om ni det tror, så m-r ni er.* — *Syn.* Se *Misstaga sig*.

MISSRÄKNING, f. 2. 1) Fel i räkning. *M. på flera riksdaler.* — 2) (fig.) Fel i beräkning, misstag, felslaget hopp. *Han trodde, att han skulle rikta sig på den affären, men det var en m. af honom.* — *Syn.* Se *Misstag*.

MISS-SMÖR, se *Messmör*.

MISSTAG, n. 5. 1) Handling, då man ofrivilligt tager något i st. f. ett annat, som man ämnade taga. *Det var af m. han tog handskarna, emedan han trodde, att de voro hans.* — 2) (fig.) Oafsigtligt fel i handling, omdöme, uppfattning. *Begå ett m., ett groft m. Det har skett af m. om hans vilja. Upplys någon om sitt m.* — *Syn.* Fel, Förseelse, Irring, Villa, Villfarelse, Missräkning.

MISSTAGA, v. a. 3. (böjes som *Taga*) Ofrivilligt taga person eller sak för en annan. *Jag m-tog honom för en bekant.* — *Syn.* *Feltaga.* — *M. sig*, v. r. 1) Ofrivilligt taga något i stället för ett annat. I denna egentliga bem. säges vanligen: *Taga fel, miste.* — 2) (fig.) Ofrivilligt fela i handling, uppfattning, omdöme. *M. sig på raden, taga fel om den. M. sig om rätta meningen af ett uttryck. M. sig i sitt omdöme om någon. M. sig i behandlingen af ett mål. M. sig på någon, orätt bedöma honom.* — *Syn.* Irra sig, Villa sig, Missräkna sig, Bedraga sig, Förse sig, Förplumpa sig, Förhugga sig, Misshugga sig, Hugga yxan i sten, Hoppa i galen tunna.

MISSTANKE, m. 2. pl. — *tanka*. (äfv. *Miss-tanka*, f. sing.) Förmodan, att någon viss person är skyldig till ett fel, en förseelse, ett brott, ett elakt anslag o. s. v., eller att han begått en handling, väl tillåten, men som hålles hemlig. *Hysa m-kar om ens delaktighet i ett brott. Fatta m-kar emot, till någon för en sak. Jag fattade deraf m., att icke allt stod så rätt till. Han har fattat m-kar om, att något hemligt anslag är på färde. Denna omständighet väckte hos mig m-kar emot honom. En öppen förklaring skall betaga honom alla m-kar. Draga m. på, se *Miss tänka*.*

MISSTRO, m. sing. Se *Misstroende*.

MISSTRO, v. a. 2. Icke sätta tro, lit, förtroende till. *Han m-r alla. M. sina egna krafter. M. ens uppgifter.* — *M. sig*, v. r. ell. *M. sig själf*, icke sätta lit till egen förmåga, egna krafter.

MISSTROENDE, n. 4. Brist på lit, på förtroende till person eller sak. *Vara fallen för m. till andra. Utan m. låta dära sig af ens löften. Full af m. till egna krafter.*

MISSTROGEN, a. 2. neutr. — *et*. Fallen för att misstro.

MISSTROGENHET, f. 3. Fallenhet för att misstro.

MISSTRÖSTA, v. n. 1. Tvifla om framgången af en sak, om sin lycka, sin räddning, sitt väl, o. s. v. *M. om framgången af ett förelag.* — *Syn.* *Förtvifla.* — *M-nä*, part. pres. Brukas i vissa uttryck nästan adjektivt, t. ex.: *En m. blick*, som uttrycker misströstan.

MISSTRÖSTAN, f. sing. indef. Det sinnes-tillstånd, då man misströstar.

MISSTYCKA, v. a. 2. Illa upptaga. *Miss-tyck ej min vänliga mening.* — *Syn.* *Tycka illa vara, Förtycka, Taga illa, Illa upptaga, Förtryta.*

MISSTYCKE, n. 4. Se *Misshag. Taga till m.*, se *Misstycka*.

MISSTYDA, v. a. 2. 1) Oriktigt uttyda, förklara. — 2) Illa tyda, gifva elak tydning. — *Syn.* *Förtyda.*

MISSTYDNING, f. 2. 1) Oriktigt, falsk, felaktig tydning, förklaring. — 2) Elak tydning. — *Syn.* *Förtydning.*

MISSTÄNKA, v. a. o. n. 2. Hysa misstänke (se d. o.) till någon eller angående en sak. *Jag m-ker honom för att vara vår hemliga fiende. M. ens afsigter, ens trohet. Jag m-ker, att det endast är förställning.* — *M-kt*, part. pass. *M. för delaktighet i ett brott. Göra sig m.*, ådraga sig misstänka. — Brukas äfv. adjektivt och betyder då: *Förtjent att misstänkas. Hålla någon m.*, misstro honom. *En m. person. Se m. ut*, väcka misstänka. *M-a omständigheter.* — *Syn.* *Betänklig, Eftertänklig.* — *Miss-tänkande*, n. 4.

MISSTÄNKIG, a. 2. Förtjent att misstänkas. — *Syn.* *Misstänkt.*

MISSTÄNKSAM, a. 2. Fallen för att misstänka. *En m. menniska. M-t sinne. M. själ.* — *Miss-tänksam*, adv.

MISSTÄNKSAMHET, f. 3. Misstänksamt sinne.

MISSTÄNKTA, a. 1. Se under *Miss tänka*.

MISSUMMERING, f. 2. Felaktig summering.

MISSUNNA, v. a. 1. o. 2. Ej unna, illa unna. *M. någon dess lycka. Jag m-r honom ej att hafva vunnit denna förmån.* — *Syn.* Se *Afundas.* — *Missunnande*, n. 4.

MISSUNNSAM, a. 2. Fallen för att missunna. *En m. menniska. M. själ. M-t sinne.* — *Miss-unnsamt*, adv.

MISSUNNSAMHET, f. 3. Fallenhet för att missunna. — *Syn.* Se *Afund*.

MISSVISA, v. a. o. n. 1. o. 2. Visa orätt, falskt, felaktigt; gifva falsk, oriktig anvisning. — *Missvisande*, n. 4.

MISSVISNING, f. 2. Falsk, oriktig, felaktig anvisning. *Magnetnådens m.*, se *Deklinations*, 2.

MISSVÅRD, m. sing. Dålig vård. — *Syn.* Se *Vanvård*.

MISSVÅRDA, v. a. 1. Illa vårda. *M. ej behagen.* — *Syn.* Se *Vanvårda.* — *Missvårdande*, n. 4.

MISSVÄXT, f. 3. Jordens gröda, då den utfaller så klen, att den ej betäcker kostnaden af utsäde och arbete. *M. på säd, råg, bönor, ärter*, o. s. v.

MISSVÄXTÄR, n. 5. År, då missväxt inträffar. — *Syn.* *Oår*.

MISSÖDE, n. 4. Vidrig händelse. — *Syn.* Se *Olycka*.

MIST, m. 3. Se *Tjocka*.

MISTA, v. a. 1. o. 2. (af *Miss*, III) 1) Se *Förlora*, hem. 1—5 o. 8, a. *M. lif och gods*.